

а съ другата се бранѣлъ отъ неприятелитѣ, които го нападали. Силното имъ бръмчение го оглушавало. Нѣколко секунди той храбро се защищавалъ, но после почналъ бързо да се спуща надолу, като рѣмжалъ и

Съ едната си лапа се заловилъ за единъ клонъ, а съ другата се бранѣлъ отъ неприятелитѣ

пухтѣлъ въ сѣщото време. Отъ долното клонче той направо ꙗсе хлѣзналъ на земята.

Като слѣзналъ на земята, той почналъ да се търкаля по сухитѣ листа и клечки дотогава, докато изпомачкалъ и изгонилъ всички пчели, които се били заплели въ гѣстата му козина.

— А защо другитѣ пчели не се нахвърлили върху него? — попита Боби зачудено. — На ли тѣзи бѣха хукнали следъ мечката, която избѣга преди малко?

— Да, тѣ не направиха това, кротко отговори вуйчо Енди. — По-

чакай малко и азъ ще ти обясня. Искамъ да разказвамъ наредъ. Ей сега ще узнаешъ, защо пчелитѣ сж постъпили различно въ тѣзи два еднакви случая.

— Когато горкиятъ Теди се разправилъ съ враговетѣ си, той почналъ да рови мѣха и листата, докато достигналъ до студената и влажна земя, сѣщо както преди малко направихъ азъ. Съ голѣмо удоволствие сложилъ той до нея своя носъ, който го сърбѣлъ и парѣлъ като жаръ. Той ровилъ земята и търкалъ въ нея